

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

13 kwietnia

№ 26.

Rok 1935.

TREŚĆ:

USTAWY:

Poz.:	176 —z dnia 22 marca 1935 r. o zmianie ustawy z dnia 29 marca 1926 r. o prawie autorskim . . .	438
	177 —z dnia 26 marca 1935 r. o Inwalidzkim Sądzie Administracyjnym	440
	178 —z dnia 26 marca 1935 r. o uwolnieniu od odpowiedzialności karnej w sprawach o przestępstwa podatkowe	441
	179 —z dnia 26 marca 1935 r. o dodatkowych kredytach na rok 1932/33.	443
	180 —z dnia 26 marca 1935 r. o dodatkowych kredytach na rok 1933/34.	443
	181 —z dnia 26 marca 1935 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o wykupie gruntów, podlegających ustawie w przedmiocie ochrony drobnych dzierżawców rolnych	444
	182 —z dnia 26 marca 1935 r. o sprzedaży, zamianie i bezpłatnem odstąpieniu niektórych nieruchomości państwowych	445
	183 —z dnia 26 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji umowy handlowej między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Północnej Irlandji, podpisanej w Londynie dnia 27 lutego 1935 r.	447
	184 —z dnia 26 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką, podpisanej w Pradze dnia 10 lutego 1934 r.	447
	185 —z dnia 26 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji protokołu dodatkowego do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r., podpisanego w Warszawie dnia 8 lutego 1935 r.	448
	186 —z dnia 26 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji prowizorycznego porozumienia handlowego między Polską a Hiszpanją z dnia 2 listopada 1934 r.	448
	187 —z dnia 26 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji: 1) układu dodatkowego do konwencji handlowej polsko-szwajcarskiej z dnia 26 czerwca 1922 r., podpisanego wraz z listami A i B i protokołem końcowym w Bernie dnia 3 lutego 1934 r., oraz 2) porozumienia w formie not, wymienionych w Warszawie w dniach 30 marca i 20 kwietnia 1934 r. między Rządem Polskim a Rządem Szwajcarskim w sprawie czenia tłoków do silników spalinowych.	448
	188 —z dnia 26 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji traktatu przyjaźni, handlowego i osiedleńczego między Rzecząpospolitą Polską a Cesarstwem Abisynji, podpisanego w Paryżu dnia 26 grudnia 1934 r.	449
	189 —z dnia 26 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji porozumienia celnego między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad z dnia 1 grudnia 1934 r.	449
	190 —z dnia 26 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji protokołu taryfowego polsko-norweskiego, podpisanego w Warszawie dnia 8 stycznia 1935 r.	449
	191 —z dnia 26 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji porozumienia między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką o wzajemnej wymianie towarowej, podpisanego wraz z załącznikiem w Warszawie dnia 11 października 1934 r.	450
	192 —z dnia 26 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji układu między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w sprawie wykupu obligacyj zachodnio-pruskich, podpisanego w Berlinie dnia 10 listopada 1934 r.	450
	193 —z dnia 26 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji porozumienia między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Łotewską, dotyczącego ubezpieczeń społecznych, podpisanego w Rydze dnia 20 grudnia 1934 r.	450
	194 —z dnia 26 marca 1935 r. w sprawie ratyfikacji konwencji konsularnej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Bułgarji, podpisanej wraz z protokołem końcowym w Sofji dnia 22 grudnia 1934 r.	451

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Poz.:	195 —z dnia 11 kwietnia 1935 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów	451

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA:

- Poz.: 196**—Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o oznaczeniu instytucji kredytu długoterminowego, uprawnionych do dokonywania konwersji 451
- 197**—Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o ustaleniu listy związków rewizyjnych, zrzeszających spółdzielnie kredytowe, których wierzytelności nie podlegają przepisom ustawy z dnia 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych oraz przepisom rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych 451

176.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 22 marca 1935 r.

o zmianie ustawy z dnia 29 marca 1926 r. o prawie autorskiem.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 marca 1926 r. o prawie autorskiem (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 286) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 318) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1) w art. 1 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Dzieła z zakresu wszystkich sztuk graficznych i plastycznych: rysunkowe, malarskie, rytownicze, litograficzne, rzeźbiarskie, grawerskie, architektoniczne, dzieła sztuki zdobniczej, stosowanej do rzemiosł i przemysłu, bez względu na ich rodzaj, rozmiary i wartość materiału, zdjęcia fotograficzne lub otrzymane w podobny do fotografii sposób, ilustracje naukowe, mapy i inne pomoce naukowe. W tem wszystkim korzystają z ochrony zarówno wykonanie ostateczne, jak prowadzące do niego szkice, rysunki, plany, modele, projekty.”;

2) w art. 1 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Utwory sztuki mimicznej (pantomina), rytmicznej (choreografia), żywe obrazy, produkcje kinematograficzne i tym podobne, utrwalone w scenariuszach, rysunkach, fotografiach lub choćby tylko w pamięci pewnej liczby osób.”;

3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Opracowanie cudzych utworów, jak: tłumaczenie, przeróbka, przystosowanie, transpozycja na inną technikę artystyczną, układ muzyczny, przeróbka na muzyczne instrumenty mechaniczne, przeniesienie na film kinematograficzny i t. p., są również przedmiotem prawa autorskiego. Wykonywanie takiego prawa zależy od zezwolenia twórcy oryginału (zależne prawo autorskie). Zezwolenie jest zbędne, gdy prawo autorskie co do oryginału wygasło. Zezwolenie traci moc, jeżeli opracowanie nie ukazało się w przeciągu lat pięciu.

Wymóg uzyskania zezwolenia nie stosuje się do dzieł, które mają cechy samodzielnej twórczości, chociaż podnieję do nich dał utwór cudzy.”;

4) w art. 4 pkt. 2) otrzymuje brzmienie:

„2) proste informacje dziennikarskie (wiadomości bieżące, dział drobnych wypadków i t. p.)”;

5) w art. 13 pkt. 1) otrzymuje brzmienie:

„1) przedrukowywać w prasie aktualne dyskusyjne artykuły prasowe na tematy ekonomiczne, polityczne lub religijne, jeżeli zostały one ogłoszone bez zastrzeżenia”;

6) w art. 13 pkt. 5) otrzymuje brzmienie:

„5) rozpowszechniać wydane dzieło przez odnajmowanie egzemplarzy, wygłaszanie wykładów, recytacje, jeśli się te recytacje odbywają nie w celach zarobkowych, chyba że autor ich wyraźnie zabronił. Wydany utwór sceniczny wolno wystawiać, lecz nie w teatrze i nie w celach zarobkowych”;

7) w art. 14 pkt. 2) otrzymuje brzmienie:

„2) rozpowszechniać wydane dzieła muzyczne przez odnajmowanie egzemplarzy, przez wygłaszanie wykładów z produkcjami jedynie objaśniającymi, przez wykonywanie samego dzieła, jeżeli za to wykonywanie nie pobiera się opłaty lub nie ma ono na celu innej korzyści materialnej, albo jeżeli wykonanie stanowi część składową obchodu narodowego lub też, jeżeli towarzystwo muzyczne urządza wykonanie dzieła wyłącznie dla swych członków. Nie wolno wszakże wykonywać dzieła scenicznego w teatrze.”;

8) art. 15 na wstępie otrzymuje brzmienie:

„W zakresie utworów rysunkowych, malarskich, graficznych, rzeźbiarskich, architektonicznych i fotograficznych wolno, pod warunkami art. 16:”;

9) w art. 15 pkt. 2) otrzymuje brzmienie:

„2) umieszczać reprodukcje w dziełach naukowych, w podręcznikach i katalogach muzealnych lub używać ich do objaśnienia wykładów, jeżeli utwory zostały wydane, albo wystawione są stale w taki sposób, że każdy może je oglądać”;

10) po art. 15 wprowadza się art. 15¹ treści następującej:

„Art. 15¹. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może ze względów wyższej użyteczności upoważnić do rozpowszechniania wydane go dzieła zapomocą środków radjofonicznych lub radjowizyjnych, choćby twórcy lub nabywcy ich praw nie udzielili swego zezwolenia.

Orzeczenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zarazem ustala należne za to upoważnienie słuszne odszkodowanie i powinno być doręczone na piśmie twórcy lub nabywcy jego praw.

Orzeczenie może być wykonane przez osobę upoważnioną dopiero po wypłaceniu odszkodowania lub złożeniu go do depozytu sądowego.

W ciągu miesiąca od dnia doręczenia orzeczenia twórcą lub nabywca jego praw mogą w drodze powództwa wniesionego do sądu okręgowego, właściwego ze względu na siedzibę osoby upoważnionej, żądać podwyższenia odszkodowania. Wniesienie powództwa nie wstrzymuje wykonania orzeczenia.”;

11) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Opracowanie, rozpowszechnianie, zapożyczenie z cudzych utworów, przewidziane w art. 2 oraz w art. 13 — 15¹, dozwolone są tylko pod warunkiem wyraźnego podania źródła opracowania, zapożyczenia, rozpowszechniania i wymienienia twórcy.”;

12) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. Prawo autorskie można przenosić na inne osoby przez czynności prawne między żyjącymi lub na przypadek śmierci; w braku rozporządzenia ostatniej woli prawo to przechodzi na dziedziców ustawowych. Umowy, dotyczące przeniesienia prawa autorskiego, winny być pismem stwierdzone.”;

13) po art. 27 wprowadza się art. 27¹ treści następującej:

„Art. 27¹. Jeżeli przy sprzedaży oryginalnego dzieła sztuki plastycznej sprzedawca uzyskuje cenę przewyższającą więcej niż o połowę cenę nabycia, twórca i jego spadkobiercy przez cały czas trwania prawa autorskiego mają prawo do dwudziestoprocentowego udziału we wspomnianej przewyżce ponad połowę. Zrzeczenie się zgóry tego prawa ze strony twórcy lub jego spadkobierców nie ma skutków prawnych.

Za zwrot udziałów w przewyżce odpowiada przed uprawnionym sprzedawca.

Udowodnienie ceny kupna i następnej ceny sprzedaży jest obowiązkiem uprawnionego.”;

14) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. Nakładca nie może bez zezwolenia twórcy przenosić swych praw na inne osoby, chyba że je przenosi razem z przedsiębiorstwem, lecz i w tym przypadku twórca ma prawo zabronić przeniesienia w stosunku do swego niewydanego dotąd dzieła, jeżeliby wyszły na jaw fakty, wobec których wydawnictwo zaszkodziłoby poważnie dobrej sławie twórcy.

Uważa się, że twórca udzielił zezwolenia, jeżeli nie sprzeciwił się przeniesieniu w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania zawiadomienia o zamierzonym przeniesieniu.

Twórca, zabraniający nakładcy przeniesienia praw na inną osobę wraz z przedsiębiorstwem, obowiązany jest zwrócić otrzymane już za swój utwór wynagrodzenie.”;

15) uchyla się art. 48;

16) po art. 50 wprowadza się artykuły 50¹, 50² i 50³ treści następującej:

„Art. 50¹. Jeżeli twórca zezwala na przeniesienie swego utworu na instrumenty mechaniczne, to, w braku umowy odmiennej, uważa się, że zezwolenie nie obejmuje uprawnienia do publicznego wykonywania dzieła za zapłatą lub dla jakiegokolwiek korzyści materialnej.

Przepis powyższy stosuje się także w przypadkach, gdy przy przeniesieniu dzieła została dokonana jego przeróbka, uzasadniająca ze względu na twór-

czą działalność powstanie zależnego prawa autorskiego.

Art. 50². Zezwolenie na przeniesienie dzieła na film kinematograficzny obejmuje, w braku umowy odmiennej, uprawnienie do publicznego wykonywania filmu.

Art. 50³. Zezwolenie na publiczne wykonywanie dzieła nie obejmuje, w braku umowy odmiennej, zezwolenia na rozpowszechnianie dzieła zapomocą radjofonji lub radjowizji.

Posiadacze głośników lub innych podobnych urządzeń, nawet umieszczonych w miejscu publicznym, mają prawo, bez odrębnego wynagrodzenia dla twórców, używać wspomnianych urządzeń przy odbiorze dzieła rozpowszechnianego zapomocą radjofonji lub radjowizji.”;

17) w art. 58 w ust. 1 wprowadza się zamiast powołania „art. 13 — 15” powołanie „art. 13 — 15”;

18) w art. 59 dodaje się ust. 2 treści następującej:

„Niezależnie od osób, wymienionych w ustępie poprzedzającym, po śmierci twórcy może wnieść pozew samodzielny z art. 58 Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej w interesie publicznym, na polecenie Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Pzew może również obejmować żądanie pokutnego.”;

19) po art. 60 wprowadza się nagłówek:

„Postępowanie zabezpieczające”, poczem nowe artykuły 60¹, 60², 60³ treści następującej:

„Art. 60¹. W sprawach o roszczenia z zakresu prawa autorskiego ma zastosowanie art. 859 kodeksu postępowania cywilnego, choćby chodziło o zabezpieczenie roszczeń pieniężnych.

Art. 60². Jeżeli naruszenie prawa autorskiego nastąpiło w miejscu, w którym niema siedziby sądu okręgowego, zarządzenia tymczasowe, dotyczące zabezpieczenia przed wytoczeniem powództwa, może wydać także sąd grodzki, który byłby miejscowo właściwy do rozpoznania sprawy.

Art. 840 kodeksu postępowania cywilnego stosuje się odpowiednio.

Art. 60³. Postanowienie sądu grodzkiego o zabezpieczeniu powództwa nie ulega zaskarżeniu.

Sąd okręgowy, do którego wpłynął pozew w terminie wyznaczonym (art. 840 k. p. c.), zarządzi na wniosek pozwanego natychmiast rozprawę celem powzięcia postanowienia o utrzymaniu w mocy lub uchyleniu zarządzenia tymczasowego.”;

20) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. Kto wbrew przepisom ustawy niniejszej wkracza w wyłączne prawa twórcy lub jego następcy prawnego, podlega karze aresztu do sześciu miesięcy lub grzywny do dziesięciu tysięcy złotych albo obu tym karom łącznie.

Sporządzający kopję z cudzego utworu sztuki plastycznej podlega karze tylko wtedy, gdy trudni się takim kopjowaniem zarobkowo.”;

21) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Nakładca, który bez wiedzy twórcy zamawia, i sporządzający nakład, który bez wiedzy twórcy wytwarza większą liczbę egzemplarzy utworu, aniżeli mu dozwolono, podlega karze aresztu do

dwóch lat lub grzywny do pięćdziesięciu tysięcy złotych, albo obu tym karom łącznie.”;

22) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. Kto przywłaszcza sobie cudze autorstwo, podlega karze aresztu do jednego roku lub grzywny do dziesięciu tysięcy złotych, albo obu tym karom łącznie.”;

23) art. 65 otrzymuje brzmienie:

„Art. 65. Do ścigania z oskarżenia prywatnego są uprawnione te osoby, którym w danym przypadku służy prawo do skargi cywilnej. Uprawnienie to nie przysługuje Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach, gdy występuje na zasadzie art. 59 ust. 2.”;

24) uchyla się art. 66, 67, 68 i 74;

25) art. 75 otrzymuje oznaczenie 69¹ i zostaje umieszczony po art. 69.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do wydania jednolitego tekstu ustawy z dnia 29 marca 1926 r. o prawie autorskim (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 286) z nową numeracją artykułów, z uwzględnieniem zmian, wynikających z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 318), z ustawy niniejszej oraz z innych przepisów obowiązujących.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *W. Jędrzejewicz*

177.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 26 marca 1935 r.

o Inwalidzkim Sądzie Administracyjnym.

Rozdział I.

Organizacja.

Art. 1. (1) Przy Najwyższym Trybunale Administracyjnym tworzy się Inwalidzki Sąd Administracyjny, jako sąd szczególny, powołany do orzekania o legalności orzeczeń, wydanych w sprawach zaopatrzeń inwalidów wojennych i wojskowych oraz osób pozostałych po tych inwalidach, po poległych, zaginionych i zmarłych w związku ze służbą wojskową.

(2) Inwalidzki Sąd Administracyjny nazywany będzie w dalszych przepisach ustawy niniejszej „Sądem”.

Art. 2. (1) Sąd wydaje wyroki w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

(2) Językiem sądowym jest język polski.

Art. 3. (1) Sąd składa się z Przewodniczącego, jego zastępcy oraz potrzebnej liczby sędziów i ławników.

(2) Przewodniczącego i sędziów Sądu deleguje Pierwszy Prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego z pośród sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Zastępcą Przewodniczącego Sądu jest wyznaczony przezeń sędzia.

(3) Ławników powołuje na okres roczny Prezes Rady Ministrów w dwóch grupach: w grupie urzędników i w grupie inwalidów; w grupie urzędników z pośród posiadających ukończone wykształcenie prawnicze urzędników (pracowników kontraktowych), podległych Ministrowi Skarbu i Ministrowi Opieki Społecznej, za zgodą właściwego Ministra, w grupie inwalidów na wspólny wniosek Ministrów: Skarbu i Opieki Społecznej, z listy kandydatów, przedstawionych przez stowarzyszenia inwalidów, rozciągające swą działalność na obszar całego Państwa.

Art. 4. Ławnikiem w grupie inwalidów może być tylko inwalida wojenny lub wojskowy, obywatel polski, który korzysta w pełni z praw cywilnych i obywatelskich, jest nieskazitelnego charakteru, ukończył 30 lat, posiada co najmniej średnie wykształcenie i włada językiem polskim w słowie i piśmie. Od zajmowania tego stanowiska wyłączeni są: członkowie Sejmu i Senatu, posłowie Sejmu Śląskiego oraz funkcjonariusze państwowi i zawodowi wojskowi w służbie czynnej.

Art. 5. (1) Ławnicy są w sprawowaniu swego urzędu niezawisli.

(2) Ławnicy składają przed objęciem urzędu przed Przewodniczącym Sądu następujące przyrzeczenie:

„Przyrzekam, że na powierzonym mi urzędzie ławnika Inwalidzkiego Sądu Administracyjnego będę sumiennie i gorliwie spełniał powierzone mi obowiązki, poświęcając im całą swą wiedzę i doświadczenie, a sprawiedliwość bezstronnie i zgodnie z przepisami prawa wymierzał”.

Art. 6. Z urzędnikiem, który pełni funkcje ławnika, może być w czasie pełnienia tych funkcji rozwiązany stosunek służbowy tylko na jego prośbę, albo w drodze postępowania dyscyplinarnego lub w wykonaniu wyroku sądowego.

Art. 7. (1) Prezes Rady Ministrów może odwołać ławnika przed upływem czasu, na który został powołany:

- 1) na własne jego żądanie;
- 2) gdy utraci jeden z warunków, wymaganych prawem dla objęcia urzędu ławnika;
- 3) dla dobra wymiaru sprawiedliwości.

(2) Odwołanie w przypadkach, przewidzianych w pkt. 2) i 3), może nastąpić tylko na podstawie orzeczenia kolegijum sędziowskiego (art. 10 ust. (2)).

Art. 8. Sędziowie ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną według przepisów o Najwyższym Trybunale Administracyjnym.